

Hanna Filipkowska

"Dramaty Kazimierza Tetmajera", Alicja Okońska, "Przegląd Humanistyczny" nr 5 (1973) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/52, 239

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) NYCZEK Tadeusz: Reb Tojwie i świat. "Teksty" 1973 nr 4 s. 48-54.

Pisarstwo Juliana Strykowskiego, zawierające analizy kolejnych etapów rozpadu kultury polskiej społeczności Żydów, jest zarazem wyrazistą "parabolą losów świata". W eschatologicznym horyzoncie tej twórczości doznaniu "bezsensu historii" towarzyszy początkowo wiara w samoistną wartość godnego porządku ludzkiej egzystencji. Ostatnie utwory autora "Austerii" ("Syriusz", "Martwa fala", "Na wierzbach... nasze skrzydce") przynoszą wizję paradoksalnej zagłady ocalonych; pozbawieni kontaktu z istotnymi więziami międzypersonalnymi i ponadmaterialnymi wartościami, bohaterowie unicestwiani są psychicznie przez "poczucie przegranej, poczucie klęski na wszystkich polach życia".

BP/52/59

K.Z.

(II) OKOŃSKA Alicja: Dramaty Kazimierza Tetmajera. "Przełąd Humanistyczny" 1973 nr 5 s. 165-172.

W artykule zanalizowane zostały dwa utwory Tetmajera: "Sfinks" (1893) i "Zawisza Czarny" (1901), pierwszy jako wzór modernistycznego dramatu statycznego i nastrojowego, powstałego pod wpływem twórczości Maeterlinoka, drugi - jako typ dramatu poetyckiego, zrodzonego poprzez nawiązanie do romantyzmu (zwłaszcza dramaturgii Słowackiego) i pod bezpośrednim współczesnym wpływem twórczości Wyspiańskiego. Autorka przedstawia również ówczesne oceny dramatów Tetmajera oraz omawia okoliczności i atmosferę ich prapremier.

BP/52/60

H.F.